

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVI МІСЯЧНИК № 12

Грудень, (December) 1935

ЗМІСТ:

ЗРОЗУМІННЯ ПРОРОЦТВА	179
Послушенство	179
Споріднення до Пророцтва	180
"Дань Заснає"	181
Візьмо Світло	183
ВЕЛИКА ГРОМАДА (Часть 1.)	184
Точка Перша	187
Точка Друга	187
Третя Точка	188
Надзми	190
Вибрання Христу	191
Період "Судова Вірності"	178

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© WETA LTD

Published Monthly By
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. BURKELAND President W. E. VAN AMBERG Secretary

"Діти твої навчатя мене сам, Господь, і великий мир і гаразд буде проміж нами твоїми" — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІБРАЗНО ГІЧТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Давець життя для усіх створінь; що Лягоєс був початком Його творива й активним слугою в сповненні всіх річей; що той Лягоєс тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в неську силу на небі й на землі, є тепер є головним виконавчим Чинником замірін Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що заляд Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус потерпів смерть, щобши набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й ананішиа Його понад усіх творива й понад усі іменя і одягнув Його у яську силу є власт.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Спок, і що Ісус Христос є Головою її в правдивим царстві світа; що помазані й вірні послухувателі Ісуса Христа—се діти Слову, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й призначення є свідкувати про майбутність Єговя, гласити про Його замірін наглядом людства, упрі же наукає Вібія, й нести озвоч царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ змінився й Єгова посланив Господа Ісуса Христа на простоті земств, когучи сплину Сатану з неба й зачав установити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалося; що незгідно Господь знищить сатанинську організацію і установити справедливість на землі, і що всі ці царстві всі, що будуть в-слушні справедливим законам, будуть призернені й будуть жити вічно на землі.

РІЧНИЙ ТЕСТУ НА РІК 1936

Текст "Дяк Єгови й Гадюка" (Суд. 7:18) є приспособлений до містотів Єгови, й тому він буде знов уживаний на рік 1936 як і в році 1935. Календарі уже є приготовані для тих що бажають їх. Та нема ілюстрацій буде уживана; однако ж загальний рисунок і вигляд будуть відмінні. Книжечка місяця на календарі буде в року 1936. Всі одишці й збори є прошені вкислати замовлення одшідко вони бажають, бо ми не бажаємо впроблати більше чим буде потрібно. Ціна їх буде: Поодиноко, 25 ц.; п'ять або більше, по 20 ц.

ІНФОРМАЦІЯ

Глоєс реінформував читачів Вартової Башти, що Товариство устроїло корпорацію у Колжибійським Дистрикті, котра організує відділи у різних частях краю опираючи в сполученні з Товариством. Така інформація не є правдива, й ми радимо всім читачам Вартової Башти, не звертати уваги на жадні такі оголошення хіба що вони є оголошені на сторінках Вартової Башти. Ніхто жиний не є уповажнений робити які-будь оголошення. Жадний директор служби не є уповажнений говорити в імя Товариства

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щобши допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його замірін, як про се наукає Вібія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги свідків Єгови. Він уможливує систематично студіювання Вібія для всіх своїх читачів і старасться а ниншю літературу яко помічи в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядій публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Вібія яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито є безпартійно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його амбася Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше асохоче до важного й критичного розсліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не змінається в жадні суперечности, які його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах аносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Пелудній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банківшій переказ. В Канаді, Англії, Пелудній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. В інших краях може вислати передплату до Бюра в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграничні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Hercules Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплакати за сей журнал, а шире бажають його читати, вислаємо даром, асли се є попросити. Ми радимо бажаємо допомогти таким потребуючим, але після поштової рогузи, вони мусять прислати письмовну заявляцію кожного року.

Увага для передплатників: Послідку за отриманню передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що се є попроситися. Змінення адреси для тих, що помилкували, робимо в протязі одного місяця. Одні місяць перед скіченням се передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

про яке-будь випаивовання, куповання або будовання кампів або відділів. Місця для піонерів які до сього часу були уведені, то се було зроблено через членів місцевого збору. Наша комісія є проповідувати євангелію. Тримайте се завжди на думці. — Іса. 61:1,2.

ПЕРІОД "СВІДОЦТВА ВІРНОСТІ"

Згідно в угодох вірности з службі царства в котру признані є узати, доять днів, грудня 7-15 є признані яко "Свідцтво Вірности". Тіж помазані котрі будуть вірними аж до смерти зайдуться в тім часі на ниншю праці, розголосуючи свідцтво Ісуса Христа як се приказано через Єгову. Всі булаючі нижє зана Йонадаби різном возмуть спільну участь з нами, й в той спосіб покажуть їх непохитність до Господа. Всі будуть призожувати старання дохручити до людей книжку "Єгова" й книжечку "Привітальство", разом з пожоргованією суми 25 ц. Як се попередже ми кавчимся, що се є головним приготозуватися наперед, щобши найкористнійше ми могли ділати підчас періоду служби. Всі вірні астрепенуться. Всіж радостя будуть асламані через директора, або зпрест до сього Бюра асли ми не є с'організовані до служби.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

YOL. LYI

Грудень, 1935

№ 12

ЗРОЗУМІННЯ ПРОРОЦТВА

[Продовження з минулого часу Вартової Башти]

НАЙВАЖЛИВІША частина в тім видиві переображення було повідомлення голосом з неба, що Господь Ісус є признаний Єговою і яко головний Чинovníк Єгови для оправдання Божого імя. Голос ізза хмар сказав: "Се Син мій любий, що я Його вполюбав; Його слухайте." (Мат. 17: 5) Тут маємо виразні слова від Бога Єгови, що Ісус Христос є великим Первосвященником, Суддею і Царем, котрому всі творива мусять бути цілковито послужні, тому що Бог у своїм часі пішле Його яко свого Оправдателя виконати свій замір, котрий мав бути виконаний, коли Ісус Христос буде увінчаний яко Володар і Суддя світа. Хмара, що отінила їх, представляла присутність Єгови, а се, що та хмара отінила тих трьох учеників, котрі були свідками там, також піддає думку, що сповнення сього пророцтва возьме місце у другім приході Господа. Слова котрі ті три ученики чули висказані голосом із хмари значили, що Ісус Христос затримав свою невинність до Єгови, і також, що Ісус остеріг їх, що вони не мали казати про те видиво жадному чоловікові "аж поки Син чоловічий устане з мертвих". Се показує, що вивиснення Ісуса до позиції чести прийде по воскресенню, котрій то події апостоли остаточно свідкували. — Филиппа 2: 5-11; Жид. 5: 7-9.

ПОСЛУШЕНСТВО

¹⁶ Ісус був висланий своїм Отцем на землю виконувати волю свого Отця, і Ісус був цілковито послужний Отцеві. Ісус заявив, що Він був висланий нести свідоцтво правді, і Його вірність у виконанню його місії заслужила Йому титул "Вірний і Правдивий Свідок". (Откриття 3: 14; 19: 11) Слова які ті три свідки чули із хмари указали конечність для них бути послужними Богу, і позаяк Ісус говорив з властю, то вони мусіли бути послужні приказам Господа Ісуса. Се зазначає правило, що всі послідувателі Ісуса мусять бути послужні Його приказам. Послушенство — се одно із установлених прав Єгови, і від нього не можна відступити. Боже непохитне право відносно Його сотворіння було давно оголошене, а іменно: "Послух лучший за жертви... Бо непослух, се такий гріх, як і чарівництво, а своя воля, се таке як ідопоклонність [поклонення Дияволу]." — 1 Самуїла 15: 22, 23.

¹⁷ Апостол зробив натиск на важність послуженства. Знання правди побільшає відвічальність щодо послушенства, бо Господь милосер-

ний до несвідомих, але не прощає тим, що знають правду і не слухають її. Хто йде мильною дорогою той є беззаконником, хотая він може бути несвідомий; але коли Господь покаже йому правдивий шлях, тоді його відвічальність збільшається. Се правило відносно тих, що є закуті в кайдани несвідомости, є зазначене в сих словах: "Але він [Бог] і не піддержує безбожників і дає придавленим, що їм належиться... Як же інші в кайданах і звязані повороззем нужди — Він їх діла їм покаже й гріхи їх превеликі; Та відтулює їм ухо, щоб розуміли, й велить завернутись од їх ледачих учинків. І, як послушають та стануть йому служити, то й провожати муть дні свої в щасті, і дні свої в радощах; як же не послушають, — згинуть од (Божого) стрілу й визівнють, духа в сліпоті своїй." — Йова 36: 6-12.

¹⁸ Із приходом Господа Ісуса до храму знання побільшилось, і всі, що зробили угоду чинити волю Божу, мають нагоду рости в знанню й мудрості, і тому їх відвічальність до Господа збільшається. У Псалмі, "проводар хору", Ісус Христос, говорить до тих, що слухають Його слів і каже: "Почувши тільки, уже стали послушними мені; сини чужоземні піддалися мені, піддобрючись." (Пс. 18: 44) Сі пророчі слова Псалміста відносяться до тих, що чули правду по приході Христа до храму, із ще більшою силою чим перед тим. Сговнення пророчого видива переображення прийшло по приході Господа до храму. Ісус Христос у храмі є Більшим Мойсейом, і у переображенню Мойсей представляв Ісуса Христа, великого Пророка; і коли явиться у храмі, щоби чинити суд, тоді ті слова висказані Петром головно відносяться до всіх тих, що дістали знання й врозуміння правди; котрі то слова є слідуєчі: "Мойсей бо до отців промовив: Що пророка підійме вам Господь Бог ваш із братів ваших, як мене: Сього слухайте у всьому, що глаголати ме вам. Буде ж, що всяка душа, котра не слухати ме пророка того, погубить ся з народу. І всі пророки від Самуїла й після сих, скільки їх промовляло, також наперед сповіщали про дні сесі." (Діяв. 3: 22-24) Усі пророки Божі предсказали прихід Царя, Месії, отже із приходом Господа Ісуса до храму всі покликані до царства мусять бути цілковито послужні Більшому Мойсейові, щоби затримати їх невинність до Єгови. Сю велику й важну правду навчає й возвеличує видиво переображення на горі, й те що було там сказано.

"Ті що не були покірні й послушні великому Пророкові у Його приході до храму, не зробили жадного поступу в пізнанню Божої волі й духового виrozumіння. Многі, що були колись в лійї до царства, стали засліплені; і тепер вони заперечують прихід Господа до храму; і очевидно апостол Петро говорить про сих непослушних в часі коли Господь Ісус Христос буде судити храм, і називає їх "безбожниками". "Бо пора початись судові від дому Божого; коли ж найперш од вас, то якій кінець тих, що не коряться благовістю Божому? І коли "праведник тільки що спасеться, то безбожник і грішник де явяться?" — 1 Петра 4: 17, 18.

"Один із виразних приказів даних посвяченим Господом Ісусом у Його приході до храму є: "І проповідувати меть ся евангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." (Мат. 24: 14) Деякі думали, що вони можуть знехтувати сю заповідь і помимо того дістатися до неба; але усі писання про сю точку показують, що вони не можуть нехтувати цієї заповіді, відмовитися брати участь у свідочстві, і помимо того бути в небі. Лише ті, що є послушні, отримують Господнє признание; і на се було зроблено натиск при видиві переображення сими словами: "Се Син мій любий, що я Його вподобав; Його слухайте." Слухати, що той великий Пророк тепер каже, не значить бути бездіяльним, але виконувати пильно роботу яку Він приказав виконувати, а іменно, давати свідочство про Єгови й Його царство.

СПОРІДНЕННЯ ДО ПРОРОЦТВА

У другім листі Петро напминає своїх братів бути "пильними" у виконуванню певних річей згаданих там, щоби їм не бути "безчинними ані безовочними", як про се Ісус сказав в Йоана 15: 2-6. Виконування таких річей як про се апостол згадує, є конечним перед входом до Божого царства і щоби дістати признание від Бога. Тоді апостол дальше заявляє: "Тим і не запехую завжди пригадувати вам сі речі, хоч ви й знаєте, і утверджені у сій правді. Видиться ж мені право, доки я у сій оселі, розбуджувати вас у наповіданню; знаючи, що скоро оставлю оселю мою, яко і Господь наш Ісус Христос обьявив мені. Старати му ся ж, щоби ви і всюди, по моему ростанню, робили спомин сих річей." — 2 Петр. 1: 13-15.

"Вірним сказано споминати про сі речі, себто, споминати про прихід Господа до храму яко про Божого великого Оправдателя і Суддю, і потребу повного і цілковитого послушенства приказам. При сій точці апостол споминає про видиво переображення і його важність і каже: "Не забайками бо, хитро придуманими, йдучи, обьявили ми вам силу і прихід Господа нашого Ісуса Христа, а бувши самовидцями величчя Його. Бо Він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли зійшов до Него од величньої слави такий голос: "Се Син мій любий, що я вподобав Його. І сей голос чули ми, як сходив з неба, бувши з Ним на горі святиї." — 2 Петра 1: 16-18.

"Нема найменшого сумніву, що у повясцім

тексті апостол відносився до приходу Господа Ісуса до храму чинити суд, бо тоді Ісус явився в силі й славі. "Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святи ангели з ним, тоді сяде він на престоли слави своєї." (Мат. 25: 31) Се дальше показує, що те пророче видиво переображення зачалось сповняти в часі появилення Господа Ісуса в храмі чинити суд. В тім то часі Ісус зачав уживати своєї сили як Царь, Священник, Пророк і Учитель, будучи представлений через Мойсея. Від того часу мусіло настати ширше свідочство про Єгови й Його царство, і послідувателі Ісуса Христа від того часу мусять пильно споминати про сі речі й нести свідочство, себто, нести овочі царства иншим. Від того часу ті, що чують вість що Царь прийшов й Його царство, мусять також бути послушними і проголошувати сю вість иншим, як се зазначено в Одкриттю 22: 17. Але ж яке споріднення те видиво переображення має із зрозумінням пророцтва Єгови?

"Тут можна навести відповідь з Писання на се питання і тоді представити аргументи яко попертя того ж. Пророче видиво переображення відноситься до приходу Господа Ісуса Христа до храму Єгови чинити суд, і се є попертя пророцтва Єгови, які були дані через Його святи люди; і що такі пророцтва не розвязуються самі собою, але можуть бути зрозумілими лише коли вони зачнуться сповнятися отже сповнення пророчого видива переображення можна було зрозуміти лише по приході Господа Ісуса до храму, тому що се — Божий час відкрити розуміння його.

"Петро зробив натиск на факт, що ті три свідки на горі з Ісусом Христом не прийшли за хитро обдуманими байками, але що їх власні очі бачили, що взяло там місце і що вони горіли правду. Тоді він додав: "Щеж маємо певніше слово пророче, і ви добре робите, вважаючи на него, як на світильника, що світит в темному місці, аж день засияє, і денниця зійде в серцях ваших." (2 Петр. 1: 19) Чи Петро розумів, що пророцтва є більше певні чим видіння переображення? Або чи його слова означують, що пророцтво стало більше певне з причини даного переображення? На сі питання муситься відповісти в повній гармонії з иншими писаннями, які тепер є зрозумілі. Если пророцтво наперед написано є більше певним чим те, що він бачив в переображенню, тоді чому Петро робив натиск на важність переображення і конечність для инших споминати про його? Если пророцтва були певнішою заявою Петра відносно видіння, тоді виглядає, що не треба було звернути вагу на се, хіба що Петро доказавби правдивість його; і спевністю сього не було треба. Ясним є, що властиве значіння Петрових слів, що видиво переображення є попертям або признанням того, що старинні пророки написали під керовництвом Божим, і коли прийшов час на сповнення пророчого видива, тоді прийде час на виrozumіння пророцтв написаних старинними святими мужами. Се заключення поперте через нише переложення сього тексту: "І се вчинило, що ми маємо слово пророче більше запевнене." — А.П.В.

²⁸ Аргумент Петра є сей: Старинні пророки писали про прихід Месії в силі й славі, але тепер маємо те видиво про Його славний прихід, і трьох нас було наочними свідками того видива, котре говорить про 'прихід Господа Ісуса в силі й славі'. Щоби підчеркнути справу, він заявив, що се не була хитро видумана байка і зложена нами або іншими, але се була правда і що вона потверджує, попереає і запевняє те, що старинні пророки написали. Заледви чи можна сказати, що слова Петра робили якебудь порівняння між важністю пророцтва з видивом переображення. Він наперед наводив писання, що "слово Господне пробує по вік". (1 Петр. 1: 25) Тепер він нечече каже: Видиво переображення попирає пророцтва і коли те видиво сповниться, тоді пророцтва стануть зрозумілими. Петро знав, що пророцтва напевно сповняться, бо він був ознакнений із писаннями у котрих Єгова сказав: "Як я задумав, так воно й буде"; "Я бо сказав — і доведу се до кінця." (Іса. 14: 24; 46: 11) Нічого не можна додати ані відняти із слова Божого, але воно могло бути потверджене видивом, яке було дане на горі. Відносно ствердження написаних річей апостол Павло писав: "То як нам утекти, що недбали про таке велике спасення? котре, почавши проповідувати ся через Господа, від тих що чули, нам стверджено, як свідкував Бог ознаками і чудесами, і всякими силами, і роздаванем Духа святого, по своїй волі." (Жид. 2: 3, 4) Ствердження яке дало переображення мало зміцняти віру тих, що чекали і виглядали на прихід Господа Ісуса в силі й славі.

"ДЕНЬ ЗАСНЯЄ"

²⁹ Пророцтво написане в старинних часах, видиво переображення на горі, і те що було сказано про Ісуса, відносилось до більших річей які мали прийти в будучині, і тому послідувателі Ісуса Христа мусять чекати аж до Богом назначеного часу на сі річі, що мають сповнитися і мають бути зрозумілими. Послідувателі Ісуса Христа мусять мати якийсь знання яко підставу їх віри. Аж поки не прийде Божий час дати їм вироуміння пророцтва, вони мусіли пам'ятати на закон Божий і пророцтва, включаючи видіння переображення. Се показано яко факт, тому що Петро сказав до них: "Ще ж маємо запевнене слово пророче, і ви добре робите, вважаючи на него, як на світильника, що світить в темному місці, аж день засияє, і денниця зійде в серцях ваших." — 2 Петра 1: 19. А.Л.В.

³⁰ Тут апостол не згадує якогось одного пророцтва, але очевидно він мав на думці всі пророцтва відносно приходу Царя й Його царства, про що всі пророки предсказували. (Діян. 3: 24) Перед приходом Ісуса на землю, щоби дати своє життя яко викуп за чоловіка, старинні пророки предсказали той прихід, але аж поки Він не прийшов, то не можна було розуміти що ті пророцтва означували. Так і прихід Ісуса Христа в силі й славі, всі пророки предсказали той прихід, коли то ймя Єгови буде знане всім, але ніхто не розу-

мів значіння тих пророцтв аж до приходу Господа Ісуса до храму.

³¹ Шож тоді означають слова аж "день засияє"? Очевидно ті слова означали початок "дня Єгови", котрий розпочався коли Єгова посадив свого Царя на своїм престолі в Сионі, що взяло місце в 1914 р., і коли то Він був посланий царювати. (Одкр. 11: 17, 18; Пс. 2: 6; 110: 2) Як здається, то Петро не надіявся на зрозуміння того пророцтва в його часі, ані в життю тих людей, що тоді жили, але що Слово пророче і попираючі свідоцтва їх, дані через пророче видиво переображення, мали бути для послідувателів Ісуса Христа яко світло у темнім місці сияюче для їх провідництва, і що стан маленького світла мав продовжатися аж поки "День засияє", у котрім то часі мала прийти зміна і більше світло й ясніше вироуміння. Та нім прийде той час, він напоминав братів щоби вони чували і пильно виконували те, що їх руки знайдуть до виконання, і, если вони будуть пильні у виконанню сих річей згаданих ним, то вони ніколи не впадуть. (1 Петр. 1: 5-7) Вони мусіли безперестанно пригадувати собі, що Бог дав своє слово, що Він пішло свого Царя у своїм часі і що вони мали виглядати царства і сильно триматися своєї надії яку Бог поставив перед них, і що вони мусіли тримати себе віддільними і відріжненими від сього лукавого світа. Если ж вони стануть недбали й байдужні, то вони стануть сліпі й навіть забудуть, що Ісус Христос умер за них, і що вони були очищені від гріха, і що через се вони не зможуть бачити далеко прихід Царя і Його царства.

³² Коли "день засияє", т. є "день Єгови" прийде, чи тоді всі будуть бачити ясно? Не всі ті, що колись вірували в Господа, але лише ті, що щиро посвятилися Богу і Його царстві. Каже апостол: "І денниця зійде в серцях ваших." Слово "денниця" тут значить "Ранна Зоря", котрою є Ісус Христос, славний Царь. "Я Ісус післяв ангела мого, свідкувати вам усе по церквах. Я — корінь і рід Давидів, зоря ясна і ранна." (Одкр. 22: 16) Сходяча "денниця" згадана тут здається відноситься до приходу Ісуса Христа до храму, і вислання ангелів кермувати роботою тих, що цілковито посвятили ся Богу і Його царству. Пророцтва св. Письма є звернені до церкви і були написані наперед для потіхи тих, що посвятилися Господеві в часі Його явлення. Бог через свого пророка сказав, що "сходить зоря із Якова, здійсмається берло з Ізраїля [духового]". (4 Мойс. 24: 17) Ісус Христос — "Зоря ясна і ранна", що проголошує новий день, і чие серце є посвячене Богу й Цареві, для тих Господь дає вироуміння свого пророцтва.

³³ Сю то вірну клясу Ісус знайшов у приході своїм до храму і зробив її слугою над усім "добром своїм". (Мат. 24: 44-47). Слово "зоря" значить князь, і се є один із титулів даний любому Синові Божому. Він — "Князь Мира" на раменах котрого спочивати ме правительство світа. Ті чії серця посвячені Цареві й Князеві і котрі бажають бути послухними Йому, отримали ви-

розуміння пророцтва написаного в старинних часах. Если ж чиесь серце не є вповні посвячене Цареві, то він не може розуміти і оцінити пророцтва. Переображення на горі предсказувало прихід Ісуса Христа, Голови Єгового Царства, і ті, що тоді були посвячені Єгови й Його Цареві, отримали вирозуміння й оцінення пророцтва. Цілковито посвячені Богу й Цареві доказують свою посвяту через радісне виконання Його приказів, і тому вони радісно йдуть і доручують свідцтво Ісуса Христа після Божого приказу. — Одкр. 12: 17.

ПОЯСНЕННЯ

²² Апостол Петро не старався пояснювати пророцтво, очевидно для тієї причини, що ще не прийшов був Божий час і він знав, що він не може пояснити пророцтва без Господньої помочи. Безсумніву, що тоді мали бути самозвані "мудреці" за днів апостола Петра, що думали що вони можуть пояснити пророцтво, і між ними мали бути і так звані послідувачі Ісуса Христа, і такі обставини порушили апостола висказати слова в 2 Петра 1: 20. Безріжничі як замудрого чоловік себе має він не може пояснити пророцтва. Многі старалися се зробити, і розуміється їм не вдалося. Довго перед приходом чоловіка Ісуса старинні пророки предсказали, що у Вєфліемі народиться могутий Володар, але тих пророцтв не можна було зрозуміти аж поки Ісус не прийшов і оголосив себе, і тоді то лише кількох одиниць порозуміли пророцтво. Всі пророки предсказали прихід Ісуса й установлення царства, котре типічно було установлене в Давидовім часі. Але ніхто вповні не міг зрозуміти сих пророцтв аж до приходу Господа Ісуса Христа і початку царства, і тоді то лише кількох увірували в Його прихід й появлення в храмі чинити суд. Многі із таких, що вважають себе за членів царства рішучо відкидають всякі докази свідцтва, що Господь є в своїм храмі. Ясним є, що Петро не сподівався сповнення того пророцтва в його часі, але що на зрозуміння його треба було чекати аж до великого дня Єгови. Він не напірав на своїх братів, щобони вони пояснювали пророцтва, але щоби вони пригадували собі те пророче видиво ца горі переображення, і що воно буде не наче світло у темнім місці для вірних, сияючи для помочи аж "день засияє".

²³ Бог відкрив досить світла для вірних, відкриваючи їм правдивий шлях аж поки "день засияє". "денниця зійде". Слово "аж", ужите тут апостолом, є важне. Тут муситься припускати, що аж до певного назначеного часу буде світити маленьке світло, а тоді буде світити більше світло аж коли явиться Ісус Христос у силі й славі. Многі одиниці, що мали до певної міри знання Писання заставили себе вірувати, що Слово Боже було дане для спеціальної користі і що Бог поклав на них відповідальність пояснювати пророцтва, і вони уживали його після їх власної ідеї. Таке становисько є цілковито мильне. Єгова не дав свого Слова для жадного сотворіння, щоб

воно поясняло й вживало його²⁴ після власної впогоди.

²⁴ У початках Християнської доби Сатана спонукав людей уживати Слово Боже для зводництва, уживаючи й перекручуючи Писання до заключення своїх самолюбних понять. (2 Корин. 4: 2) Через многі століття Римо-католицька гієрархія приписувала собі виключене право й силу поясняти Писання, і вона пояснила їх зводничо, щоби осягнути самолюбне й несправедливе бажання тієї лукавої організації. Вона зробила торгівлю із Слова Божого і дальше робить. Люди тієї безбожної організації, котра мильно назвала себе церквою Божою, пійшли її погибельною дорогою. (2 Петра 2: 2, 3) Ріжні інші організації так звані "церковні деномінації" зробили також так. Безсумніву, що між ними були щирі читачі Біблії, але науки яких научали ті організації були людські, котрі то люди виставляли наперед свої научення й пояснення відповідні для їх самолюбних цілей і котрі зневажали святе імя Боже. Такі люди думали про себе висше чим вони повинні думати, і будучи самолюбні й бажуючи снати в очах інших людей, вони легко падали жертвою зводничого впливу Сатани і оголошували науки котрі вони називали згідні із волею Божою, але котрі то доктрини вдійсности вельми зневажали Боже імя. Рука Сатани дідала всім тим, і самолюбні й амбітні люди ставали легкою жертвою його ошуства й зводництва.

²⁵ Фальшиві науки й пояснення не лише принесли зневагу на Боже імя, але відвернули многих чесних людей від Бога і вони глядять на пророцтва з погордою. В сих недавних часах щирі послідувачі Христа побачили, що пророки предсказали Ісуса Христа і тому старалися назначити точний час Його приходу й установлення Його царства, а що їх предсказання не вдалися, то многі із них стали знеохочені й відвернулись цілковито від Бога. Такі як "Пліймонт Браття", "Ученики" і "Мілярійці" мали такі фанатичні погляди, які ніколи не сповнилися, так що більшість із їх послідувачів цілковито відпали. Если би вони були йшли за порадою апостола і його наученням, тоді вони булиб оминули много з таких досвідчень.

²⁶ Тоді прийшов час коли робота Ілії мусіла бути виконана, і то зараз перед приходом Господа Ісуса як "посланця завіту" до храму. Протягом того періоду часу многі щирі ученики Писання досліджували Біблію і старалися знайти значіння пророцтва, і вони бачили, що прихід Господа Ісуса був підчеркнений і що в часі його приходу вірні послідувачі будуть зібрані до Нього. Вони отримали трохи знання о хронології й на сій підставі вони старалися розказувати иншим не лише що поганські часи скінчаться, але точно що возьме місце в тім часі. Многі люди прийняли таке пояснення й виглядали часу коли вони пійдуть до неба помагати володіти світом, а коли їх надія не здійснилася в тім назначенім часі, тоді вони знеохочувались і відпадали. Вважаючи, що кождий чоловік був вільний сту-

діювати і голосити своє власне пояснення пророцтва яко властиве й правдиве, се запровадило багатьох до мильного вирозуміння й цілі св. Письма.

²⁷Через кільканадцять років перед приходом Господа Ісуса до храму многи, що вважали себе бути в "теперішній правді", старалися пояснювати пророцтва і виробляли всякого рода типи і тіні, і ширили свою науку в догматичний спосіб. Між тими, що були вибрані до уряду "старших", у зборі, многи вважали себе за відповідних пояснювати пророцтва, і навіть в теперішнім часі є такі, що вважають себе за відповідних пояснювати пророцтва, і вони даліше виводять дивовижні заключення і передають другим до вірування. За днів апостола Петра були також фальшиві пророки, котрі вводили небезпечні ересі. (2 Петр. 2:1) Протягом періоду ліній між Господними людьми знаходилися різні "премудрі" товмачі між "вибраними старшими", що притягали навколо себе збори, а головню вечерами, і захоплюючи пояснення пророцтва, котрих легковірні слухали з отвертими очима й устами і з великим подивом, але котрі то пояснення ніколи не здійснювалися.

БІЛЬШЕ СВІТЛО

²⁸Павло під натхненням святого духа писав, що річи які перейшли в початках були написані для користи тих, "на котрих конець віка прийшов" (1 Корин. 10:11); і тут мусять зробити припущення, що тоді прийде зрозуміння. Перед тим часом, включаючи видиво переображення на горі, відносилось до приходу Господа Ісуса в славі й силі, котре служило яко світло в "темнім місці", "сухім місці", "в пустині або опустошенім місці". (Паркгурст). Слова Петра ясно говорять, що аж до приходу Господа Ісуса в царство в силі й славі, те світло не буде світити ясно аж поки не зійде "денниця" в їх серцях, себто, аж поки посвячені Господеві не побачуть Господа Ісуса Христа в храмі і будуть радуватися в Його явленню. Аж до приходу Господа в силі й славі пророцтва будуть наче маленьке світло світити у темнім місці, але коли "денниця" зійде у серцях людей, тоді настане більше світло для таких. Пророцтва не належать до жадного чоловіка; і тому каже апостол: "Бо ніколи із волі чоловіка не виповідало пророцтво, а від Духа святого розбуджувані, промовляли святі люде Божі." (2 Петр. 1:21) Пророцтво належить до Єгова, і лише в Його часі чоловік може зрозуміти його. Тепер Божі люди ясно можуть бачити, що того пророцтва не може зрозуміти жадний чоловік аж поки те пророцтво не значе сповнятися, а вповні його можна буде зрозуміти аж тоді коли воно сповниться. Отже вони бачуть, що від 1922 р., Господь дозволяє своїм людям бути учасниками сповнення пророцтва якийсь час перед тим, ніж їм дозволено зрозуміти його.

²⁹Бог Єгова переводить події в сповнення свого пророцтва, і ті фізичні факти, поставлені побіч пророчих слів, помагають посвяченим Богу, і тим в чій серцях "Денниця зійшла", зрозуміти

ти пророцтво. Жадний чоловік не може відкрити пророцтва; лише самий Єгова відкриває його, і се він робить у свій власний спосіб і для своїх людей і дає їм інформацію через Ісуса Христа. Єгова сказав: "Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій." (Пс. 50:5) У назначенім часі й в сповнення сих пророчих слів псалмїста, Ісус Христос прийшов до храму і зібрав до себе тих, що зробили угоду чинити волю Божу, (2 Сол. 2:1; 2 Тим. 4:1) Сповнення сього пророцтва відкривають прихід Господа Ісуса до храму в 1918 р., у котрім то часі народжені з духа і вповні посвячені Богу і в Христі Ісусі були зібрані до храму. Такі святі народилися від Божої "жінки" і Єгова стався їх великим Учителем. "Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." — Іса. 54:13.

³⁰Тепер Єгова навчає своїх дітей через Голову свого царського дому, Ісуса Христа, і вірні вже більше не виглядають на ученики від чоловіка і їх Учитель уже більше не є відкинутий на бік. "І дасть вам Господь хліб у горю, й воду в нужді; і вчителі твої не будуть ховатись та й очі твої будуть бачити вчителів твоїх." (Іса. 30:20) Єгова великий Учитель велів записати своє Слово Пророцтва, і він рішив коли воно буде зрозуміле Його людям; і чоловік, котрий пояснює пророцтво і робить се задля самолюбної цілі, такий поповняє зухвальство перед Господом.

³¹Ісус сказав приповідь і предсказав, що коли він явиться в храмі в силі й славі, то декотрі ті, що є в лінії до царства, покажуть себе впертими і відмовляться бути послухними, і що вони будуть становити "лукавого слугу" клясу. Вони сталися упертими задля їх власних самолюбних поглядів, котрі не здійснились після їх надії. "Така впертість — се беззаконство й ідопоклонство." (1 Сам. 15:23) Впертим і беззаконним не дозволиться перебувати в храмі; і тому Ісус заявив, що він вишче своїх ангелів і викине таких в надвірну темряву. (Мат. 13:41, 42) Се ті, що позістануть у храмі, побачуть більше світло, котре сяєти ме від Господа. (Мат. 13:43) Для таких послухних пророцтва даліше відкриваються, тому що "Денниця" зійшла в їх серцях, ознаючи що їх серце є цілковито посвячене Богу й Його царстві.

ВІКОРТОЦІ

³²Цілу сю справу можна переказати так: Петро під натхненням святого духа повідомив своїх братів, що Єгова дав їм всі річи відносно життя; і тому вони повинні пильно старатися додати до їх віри чесноти, знання, само-контролю, терпіння і побіжність, і если вони будуть старатися се робити, то вони стануть плодовиті і принесуть овочі царства иншим; а инакше вони стануть сліпі до їх привилеїв і остаточно відпадут. Він тут нічого не сказав про вироблення характеру, котрий мавби зробити їх відповідними помагати Господеві управляти світом. Він зробив натиск важність приходу Господа Ісуса і Його царства і напминав своїх братів, щоби вони всякого ча-

су мали се на ввазі. Для попертя пророцтва він представив видіння переображення, і, будучи самовидцем, він сказав своїм браттям, що се не була хитро обдуманая байка, але що се була велика правда, і що Яків, Йоан і він самий були наочними свідками Його величності, сили й слави Господа Ісуса в Його приході. Його слова показують, що його ціль в наведенню видіння переображення була, щоби ствердити пророцтво наперед написане вірними, старинними, мужами відносно приходу Господа Ісуса й Його царства; що всі його браття повинні пам'ятати се постійно, і що се послужить їм як світло в темнім місці сияючи аж до повного дня і поки Денниця не зійде в серцях їх, і тоді значіння пророцтва буде відкрите їм. Його порада була, щоби вони не дались звести від правди через якесь особисте пояснення пророцтва якимось чоловіком. Схід "денниці" "у ваших серцях" означувало прихід до храму Ісуса Христа, Ранної Зори, у силі й у славі. Очевидно, що апостол Павло відносився до того часу коли він писав: "На останок готувиться мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення Його." (2 Тим. 4:8) Се значить, що коли Ісус Христос явиться в храмі, і ті що полюблять Його явлення, чували й ожидали Його приходу, і котрих серця були посвячені Йому й Його царстві, і що тоді прийде більше світло для них і що тоді вінець буде назначений для вірних, котрі увійдуть у храм.

"Тепер факти добре знані Божим людям ясно показують сповнення пророцтва. Підчас періоду праці Іллії-церкви виконувалась робота приготування перед Господом, і протягом того часу вірні свідки виглядали зоріння нового дня, народження царства. В 1918 р., Господь Ісус явив-

ся в храмі в славі й силі, і тоді зійшла рання Зора, Денниця, Князь Мири. Ті, чий серця цілковито вповали на Бога й Його царство, були тоді зібрані до Господа, також і інші приходили до пізнання правди і посвячувалися і вони були також зібрані до храму. Від того часу вони вже не дивились на світло в темнім місці, але у храмі вони отримують світло із Слова Божого. Там вони є навчені Єговою і Ісусом Христом, і ті великі Учителі — се одинокі учителі посвячених Господеві, і через їх наущення помазанникам дано вирозуміння пророцтва. Вірні свідки терпіли великі зневаги з рук ворога, і ще далше терплять, і коли вони так терплять, Господь відкриває їм значіння свого пророцтва і показує їм причину чому вони терпіли, і каже їм що Він зробить гонителям їх в короткім часі, і сим чином Він дає їм до відома нім щось настане. — Іса. 65: 24.

"Вірні недавно бачили ясно чому Бог дозволив лукавим змовникам переслідувати помазанних свідків; що се дає нагоду помазанникам доказати їх невинність Богу і мати часть в оправданню Його святого ймення, і в той самий час дати свідоцтво проти гонителів. Тепер вірні й послушні прийшли до оцінення великої правди, що всі сі річі були написані через святих старинних мужів, котрі були порушені святим Божим духом і що "скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпінне та утішення (з) писання мали надію". (Рим. 15:4) Тепер останок не має ніякої причини сумніватися, чи вони є на правдивій стороні, і перебуваючи в тайнім пробутку Всевишнього, вони знають що всі річі Бог покермує для добра їх. Єгова кормить їх відповідним їжаком, і острюнок радується і одважно співає хвалення Єгови і Його Цареві. Вони несуть вість "великій громаді", і та велика громада також радується.

ВЕЛИКА ГРОМАДА

[Переложено з Анг. Вартової Башта з 1-го Серпня, 1935]

"Після сього поглянув я, і ось, пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоять перед престолом і перед Азницем, з'обязані в одезі білій, а пальмові вітки в руках їх. . .

Хто се . . . ? звідкіля прийшли?" — Відкриття 7: 9, 13.

ЧАСТЬ 1.

ЄГОВА відкриває свої заміри своїм сотворінням коли Йому подобається. "Задуми владаються аж по добрій раді." (Прип. 20:18) Єгова є своїм власним порадником. і Його воля — се Його замір. "Хто збагнув дух Господень, був порадником йому і вчив його?" (Іса. 40:13) Ніхто! "З ким він радиться, хто наводить його на розум, вказує правду, навчає його знання, або показує дорогу до мудрості?" Ніхто! (Верш 14) "Бог світло, і ніякої у нього темряви." (1 Йоана 1:5) Однак Його тайни є невідомі нікому аж до назначеного часу відкрити їх. "Темряву зробив своїм наметом кругом себе — темряву вод, густі воздушні хмари." (Пс. 18:11) Той що є звершений

в мудрості знав кінець від почину, і Його замір є ділати після своєї волі, і се головно правда відносно всіх тих, що будуть членами Його організації. (Діяц. 15:18) Нічого не може перешкодити йому у виконанню Його замірів. "Бо се призначив Господь сил, і хто зможе те відмінити? рука його простягнута, — хто її відверне?" (Іса. 44:27) Кажє Єгова: "Я бо сказав — і доведу се до кінця; призначив — і з'дійсно." — Ісаїя 46:11.

"У своїм власнім часі Бог відкриває правду після своєї власної впогоди. "Він відкриває, що глибоко є закриті, він знає, що в темряві, і світло пробуває з ним." (Дан. 2:22) Він назначив

час, щоби довершити і відкрити свої заміри. "Усьому під небом свій час і всякому ділу своя пора. І сказав в серці моему: Праведного й безбожного судити ме Бог, бо прийде час про все, а тоді й суд на всякі вчинки." (Еккл. 3: 1, 17) Ні людям ані ангелам не дозволено знати тайни Божі аж до Його посного часу. (1 Петр. 1: 10-12) Він не відкриває своєї тайни ворогам і ворохобникам. "Бо гидує Господь переверотним, а з праведним у нього спільність." (Прип. 3: 32) "Довірність Господня для тих, що його бояться, а заповіт його на те, щоб звістити їм." (Пс. 25: 14) Не диво, що в Слові Божім написано є, що мудрість людська — се дурощі в очах Божих". (1 Корин. 1: 20) Зрозумілі люди шукають надармо зрозуміти тайни Божі. Се тим, що вірують в Господа Ісуса Христа і котрі посвятилися цілковито й служать Йому, Він відкриває свої тайни, і то лише в Його назначенім часі. Коли ми добре зрозуміємо ці засади або правила Єгови, тоді ми зможемо краще оцінити ці правила Божого Слова. Правила Єгови ніколи не змінюються; отже се є важно для нас мати вирозуміння Його установлених засад, котрі провадили б нас до розглянення Його Слова.

* Дуже часто можна чути вираз: "Господь перемінить се", що значить, що хтось взяв небажаний напрям і що Бог відкине своє правило відносно того ж. Те слово "перемінить" значить "змінить щось в противний спосіб; відкинути закон". Слово "перемінить" (в англ. мові) не знаходиться в Біблії, і ми знаємо, що Бог незмінний, і що Його закон не перемінюється, тому те слово *перемінить* не є властиво ужите. Сей вираз часто можна помішати з словами апостола Павла, а іменно: "Знаємо ж, що люблячим Бога, усе допомагає до доброго, котрі по постанові [Його] покликані." (Рим. 8: 28) Для тих, що є покликані після Його постанови і котрі люблять Його, оберне всі речі на добро їх; але треба пам'ятати, що певні обставини мусять наступити перше, т. є, вони мусять любити Бога й мусять бути покликані після Його постанови. Коли хтось знайде, що він взяв мильний напрям, тоді одинока річ лишається йому змінити свій напрям ділання, взяти прямиий шлях, попросити Господа о прощення, і тоді старатися пильно чинити волю Божу. Єгова не робить відмінні права для різних сотворінь; Його права є установлені і Його сотворіння мусять стрінути вимоги їх, щоби отримати Його признання. Бог напевно прощає тим, що шукають прощення в Його назначений спосіб, але сього не можна помішати із словом *перемінить*.

* Апостолам Ісуса Христа Бог відкрив багато тайних річей і натхнув їх щоби вони написали історію їх. В сім напрямі апостол Павло отримав спеціальну ласку від Господа, і він молився, щоби вони дістали знання замірів Єгови, і щоби вони наповнилися мудрістю і духовним вирозумінням. (Кол. 1: 9) Але від часу апостолів аж до приходу Господа Ісуса до храму Єгови, влодобалось Богу затримати много тайних річей відносно Його замірів. Через п'ятнацять століть

визнані послідувателі Ісуса Христа без виемково научали, що головна ціль Єгови є спасти людей і забрати декотрих до неба, а всіх інших мучити або знищити. У тім періоді часу, то навіть найбільше посвячені послідувателі Ісуса Христа вірували, що головний замір Божий спасати душі. Навіть протягом церкви періоду Ілії вірні послідувателі Ісуса Христа цілком щиро вірували й научали, що Божий головний замір є вибрати 144,000 із роду людського, щоби зробити із них членів Його царського храму й помічниками володіти світом і що Він також вибере з між людей безчисленну громаду з між людей і зробить їх слугами царського дому, і що пізніше всі послужні з роду людського отримають благословенства "реституції". Ті новочасні послідувателі Ісуса Христа не бачили ані оціняли головного заміру Єгови, аж поки Господь не прийшов до храму. Коли вірні були зібрані до храму, народжені з Божої жени і будучи синами Божими, від тоді вони були навчені Єговою, через Ісуса Христа, Голови храму. (Іса. 54: 13; 30: 20) Між тими пророцтвами, що їх не можна було зрозуміти аж до приходу Господа до храму, є пророцтво в Одкритті відносно великої громади.

* Вирозуміння яке було через много віки відносно "великої громади" і яке ще дальше мають много, є таке: Що "велика громада" — се кляса людей посвячених Богу, і народжені з Божого духа, і тому є синами Божими і частю церкви; що вони не виконали своєї угоди вірно, але стались недбалими й не виконали Божих приказів; що вони знаходяться в церковних системах і не мають участі в проголошенню Божого царства; що хочай вони не виконали вірно своєї угоди як найлучше вони могли, і тому що вони не були цілковито невірними Богу, то сказано, що вони мусять перейти через велике горе, яке прийде на їх пробу, і що остаточно Єгова забере їх до неба і дасть їм місце бути слугами перед престолом. Аж до сьогодня між Божими людьми знаходять ся "вибрані старші", що думають, що активна служба в несенню свідочтва для імени Єгови і Його царства не є конечна. Вони прийшли до заключення, що если хтось любить Бога (після їх власного пояснення "любви") і є щирий, то такий має запевнення спасення і напевно буде мати місце в небі, і если він не станеться членом "маленького стада"; то Бог дасть йому місце у "великій громаді"; і що тоді він буде на віки в небі жити у вигодах.

* Чи такі заключення виглядають бути розумними і поперті Словом Божим? Тут треба пристосувати розумне право, бо Єгова нічого не робить нерозсудного. (Іса. 1: 18) Тепер ми бачимо, що головна ціль Єгови є оправдання Його імя; що люди, котрі затримують свою невинність до Єгови, ті будуть мати часть в оправданню Єгового імя; що Бог вибрав собі з між народів людей для свого імя котрим Він велить нести свідочтво про себе й своє царство і иншим, і що ті, щоби їм бути оправданими, мусять вірно затримати свою невинність до Бога. Зогляду на ці

безперечні правди, чи се розумно, щоби Бог мав мати іншу духову клясу в небі, котра складалась би із тих, що були вибрані з між людей і котрі згодилися чинити волю Божу, але задля страху перед чоловіком або Дияволом, погодилися з диявольською організацією, і були, бодай до малої міри, невірні Господеві, а однак Господь дасть їм місце в небесній організації? Над сими питаннями мусяться застановляти в світлі натхнених слів апостола, а іменно: "Одно тіло й один дух, яко ж і покликані в одній надії вашого покликання; один Господь, одна віра, одно хрещення, один Бог і Отець усіх, що над усіма й через усіх і в усіх вас." — Ефесян 4: 4-6.

¹ Писання відкривають, що Бог покликав клясу людей і поставив перед них надію бути учасниками з Христом в Його терпіннях, і в Його радості співтоваришати із Ним в царській організації. (Ефесян 1: 18; Кол. 5: 5; Тита 1: 2; Жид. 6: 11, 18; 1 Петр. 3: 15; 1 Йоана 3: 3) Через многі роки ми були навчені вірувати, що окрім надії бути членом в тілі Христа, є друга надія, або "надія потіхи", котра є дана "великій громаді", тому що вони не були цілковито вірні, і остаточно надія малого стада як і великої громади здійсниться в небі. Але застановляючися над писаннями відносно великої громади, насуваються питання над котрими треба застановитися, і властиве розгляднення над такими питаннями pomoже нам викинути з нашого уму декотрі річі невластиві, в котрі ми через довгий час вірували. Ті питання є як слідує:

² Чи велика громада, згадана в семій голорі Одкриття, є духом-народжена кляса, і чи вона остаточно станеться духовими сотворіннями? і чи вона буде мати місце в небі як слуги царського дому?

³ Котрі писання висказують замір Єгови вибрати зі світа дві кляси, роблячи одну клясу членами царського дому, а другу духову клясу слугами того царського дому?

⁴ Позаяк Писання показують, що народження з духа значить, Бог родить і признає за свого сина лише такого, що вірує в пролліт кров Ісуса Христа і вповні посвячується чинити волю Божу, і що такі є покликані йти слідами Ісуса, то чи нема де у св. Письмі сказано, що Єгова дає таким народженим з духа свободу бути цілковито вірними аж до смерті і отримати вінець життя або бути почасти вірними і отримати іншу нагороду? Если так, то чи не значило б се, що від сотворіння не вимагається цілковито виконувати волю Божу, але що сотворіння може чинити свою волю бодай почасти?

⁵ Чи Єгова вимагає від своїх духом-народжених синів взятих з між людей точне виконання їх угоди через виконання Його волі, або чи можуть ті сини лише почасти виконувати Божу волю і надіятися, що Бог буде через пальці дивитися на їх помилки, байдужність і брак вірності і дасть їм місце у великій громаді?

⁶ Чи велика громада знаходиться в номінальних церквах, котра то товпа чула приказ Божий вийти із відтам, та відмовилися зробити се, тому

що вони бояться виконувати Божі прикази?

⁷ Если духом-народжені сини Божі дістали приказ вийти із церков, але задля певної причини відмовилися бути послужними аж до часу смерті, коли то вони будуть "змушені бути послужними", то чи такий чин не буде рівнатися до покаяння на смертельній постелі? Чи Писання попирають таке закінчення, що хто може виконувати свою власну самолюбну волю аж до часу смерті і тоді в той час покається і жалувати за своє недбальство і ще може отримати вічні благословенства від Господа в якійсь частині духової організації Єгови?

⁸ Если "велика громада" складається із посвячених і народжених з духа була лише почасти вірна їй угоді, чи не значило б се, що Єгова одобрює бодай почасти невірність? і чи така річ є можлива для Єгови?

⁹ Щодо першого питання, а іменно, Чи велика громада є народжена з духа і станеться слугами Божого царського дому? Відповід мусить бути заперечуюча. Нема ніде писання котре б заперечило, що велика громада є духовна громада або що вона буде в духових границях царства Божого. В сім і наступаючих числах *Вартової Башти* буде приложено старання, із ласки Божої, подати писання відносно цієї справи і подібних питань. Як се виглядає, то прийшов час на вирозуміння тієї справи, що принесе радість останковій й побільшить ревність для Господа і Його царства.

¹⁰ Є три точки відносно цієї справи над котрими мусяться застановляти, і одна із згаданих точок мусить відноситися до великої громади. Отже велика громада мусить мати (1) сполучність з цілим тілом Христа; (2) або бути виразними членами того небесного тіла взятого з Поган; (3) або бути людьми доброї волі, котрі утечуть до Господа і стануться частю Його організації по приході Господа Ісуса до храму.

¹¹ Із поступом відкриваючого ся Одкриття, яке Бог дав Ісусу Христу, і котре було відкрите Йоанові ангелом Господним, було сказано йому про запечатання слуг Божих. "І я чув число попечатаних, сто сорок і чотири тисяч попечатаних із усіх родів синів Ізраїлевих." (Одрк. 7: 4) По назначенню числа із кожного покоління Ізраїлевого, Йоан писав: "Після сього." ("Після сих річей", *Д.В.*) Се значить, що по роботі печатання дванацять поколінь Ізраїля, Йоан бачив "велику громаду" або рухаючися образ. Слово "опісля" відноситься до часу коли Йоан бачив се, радше чим коли появились ці річі. Се закінчення є вповні попере подібним виразом (із грецького) *meta tauta*, що являється в Одкритті 4: 1; 15: 5; 18: 1 і 19: 1. Йоан представляв вірний останок тепер на землі, і можна сподіватися, що останок буде бачити ці річі в такім самім порядку як і Йоан, себто, останок найперше побачить запечатаних 144,000, а опісля останок побачить або зрозуміє правдиве значіння "великої громади". Тут застановимось над повисшими трьома точками в згаданім порядку, щоби нам властиво віднайти велику громаду.

ТОЧКА ПЕРША

¹⁴ Чи велика громада є тіло Христа? себто, чи велика громада — се 144,000? Безсумніву вираз "велика громада", після правила Біблії, можна властиво пристосувати до громади 144,000, т. є царського дому. Поглянувши на факт, що велике число людей йшло за Ісусом Христом коли Він був на землі, написано є, що "Ісус побачив багато народу, й жалкував над ними, й сцілюв недужих їх". (Мат. 14: 14) Велика товпа йшла за Ним. (Мат. 1: 2) "І як виходили вони з Єрихона, йшло слідом за Ним багато народу." (Мат. 20: 29) "Йшло ж із Ним пребагато народу." (Луки 14: 25) "Тим часом, як зібралась тьма народу, так що топтало одно одного, почав глаголати ученикам своїм: (Перш усього остерегайтесь ква-су фарисейського, чи то лицемірства.) (Луки 12: 1) "І чув я наче голос народу великого, і наче голос многих вод, і наче голос сильних громів, що казали: Алілуя! обняв бо царство Господь Бог Вседержитель." (Одкр. 19: 6) Велика громада згадана в сім останнім верші, се безсумніву велика сила, що прославляє Єгови, включаючи останок або вірних послідувачів Ісуса Христа на землі коли вони пізнали, що Єгова посадив на престолі Ісуса Христа як Царя. (Світло, Книжка 2, стор. 150-158, англ. вид.) Се однак не значить, що та велика товпа згадана в Одкриттю 7: 9 є та сама, що в 19: 6. Дехто твердить, що вони належать до тієї самої громади, тому що 144,000 сотворінь становить велику товпу і котрі беруть участь в прославленню Єгови. Але если се правда, то чому Господь описав 144,000, а опісля зокрема описує иншу громаду, котра немає числа? Як здається, то нема причини заключити, що велика громада в Одкриттю 7: 9 є та сама, що громада 144,000, описана в Одкриттю 7: 4-8.

ТОЧКА ДРУГА

¹⁵ В Одкриттю 7: 4-8 головню згадується про дванацять поколінь Ізраїля і що з кожного покоління є запечатано 12,000, що разом становить 144,000. Позаяк Писання показують, що Бог вибирає частъ тіла Христового з між поган, то дехто твердить, що велика громада в Одкриттю 7: 9 є взята з між поганів, і тому нема виразного числа зазначеного, і що вона приведена й заціплена в "оливне дерево", нову угоду. Если "би таке заключення було правдиве, тоді тіло Христове складається із більше чим 144,000 членів. В Одкриттю 7: 9 сказано є, "пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити." Ані Йоан ані жадний инший чоловік не міг полічити їх від того часу. Если Єгова не зазначає числа, хотяй його можна полічити, тоді се лишається як "тайна річ, принадлежа до Єгови". (5 Мойс. 29: 29) Але такий аргумент не опрокидує факту, що велика громада може бути частю тіла Христового.

¹⁶ Відносно насіння обітницї Єгова сказав до Авраама: "І вивів його з намета і рече: Позирни на небо та зліч зорі, коли зможеш злічити їх. І рече: Такі будуть потомки твої." (1 Мойс. 15: 5) "Велико благословлю тебе, і намножу твій рід як зорі небесні, і як пісок узкрай моря, і внаслідую

потомство твоє царини ворогів своїх. І благословляться в потомстві твому всі народи землі, тим що послушав еси голосу мого." — 1 Мойс. 22: 17, 18.

¹⁷ Авраам не міг полічити звїзд на небі ані піску на березі морському, а однак Бог ужив сі слова відносно "Насіння обітницї", Христа. Очевидно, слова які Єгова сказав до Авраама відносно звїзд і піску, були лише яко ілюстрація, що Єгова вибирає небесну громаду і що жадний чоловік не міг сказати нічого певного хіба що Бог відкриє йому. Се не значить, що Бог не міг полічити їх, але значить, що жадний чоловік не міг полічити їх. Не було тут потреби додавати инші до 144,000, щоби те число разом остановило "пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити". Авраам не міг полічити те число, хіба що Бог відкрив би йому те число. Если ж хтось буде дальше твердити, що "велика громада" відноситься до поган взятих для Єгового імя, і що ті мусять бути додані до 144,000 Ізраїльтянів, щоби зложити, "Насіння обітницї", тоді виходить, що "Авраамове насіння" малоб бути як пісок на березі морському і як зорі на небі, що зробилоб много разів більше чим всі люди які коли жили. Після людського обчислення відносно звїзд, то на небосклоні знаходиться 125,000 небюлів, кожда з котрих складається з мільярдів сонців, котрі є більші й яснійші чим сонце, що освічує землю. Та молочна дорога, що є видима для людського ока, містить сто мільярдів сонця. Цілий рід людській який коли жив на землі навіть приближно не сягає того числа.

¹⁸ Відносячися до тієї самої справи Єгова велів Еремії написати: "Як нема ліку войству небесному й нема міри піску морському, так намножу потомків слуги мого Давида й левітів, що мені служити мають." (Ерем. 33: 22) Се не значить, що Бог не знає числа "Насіння обітницї", але се значить, що жадний чоловік без помочи Божої не може знати того числа. Отже зорі й пісок були ужиті лише щоби пояснити сю точку. Про звїзди написано є в Псалмі 147: 4, 5: "Він перелічує безліч звїзд, і кожну імям називає. Великий наш Владика, і велика його сила; розумінню його нема м'ри." Сі слова Божі значать, що "Насіння Авраама" складається із великого числа, але що жадний чоловік не може знати числа його аж поки те число не відкриє Єгова. Ніхто з людей не може знати що Бог призначив. Єгова виразно назначив 144,000 яко такі, що є попечатані як його слуги виконувати його замір. Але хто з людей не міг полічити їх, хіба що Єгова відкриває йому? Отже 144,000 запечатаних одиниць після значіння св. Письма є числом як зорі небесні й як пісок морській, непочислимий для чоловіка.

¹⁹ Сей факт, що Йоан "чув" число попечатаних, котрих було 144,000, є безперечним доказом, що Бог Єгова через Ісуса Христа відкрив чоловікові велику правду і в ніякий инший спосіб він не міг би дістати її; і дальше се, що Йоан бачив "пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити", показує, що те число було тайною Єгови,

і що 144,000 і "пребагато людей" в Одкритті 7: 9 не є з тієї самої класи, але є відружні громади.

³⁴ Що та велика громада складається із "кожного народу, і роду, і людей і язиків", і впираючись на сім факті дехто доказує, що погани, котрі сталися духовними Ізраїльтянами, були розкинуті поміж всіх народів і тепер вони зібрані разом як один нарід й прилучені до дванадцять поколінь, що були взяті із натурального Ізраїля, і що всі вони становлять тепер один нарід. Та контексти не попирають сього заключення. Сей текст відносно народів і язиків очевидно є ужитий для того, щоби показати не що велика громада не походить від натуральних потомків Авраама званими "Жидами", але що члени її не сталися духовними Ізраїльтянами, і не є частю 144,000. Погани взяті з між народів для Божого імя сталися духовними Ізраїльтянами, і тому вони мусять бути заключені в члени тіла Христового, котрі є запечатані як слуги Божі. Колись вони не були народом, але будучи взяті з між поганів і прийняті за синів Божих, і через се ставшися Ізраїльтянами духовними, тепер вони є царським народом і "людьми Божими". (1 Петр. 2: 9, 10) Если так, тоді члени великої громади не є в угіді о царство, і через се не можуть бути членами тіла Христового взяті із поган, ані вони не є народжені з духа. Се заключення попереають тексти в Одкритті 14: 1-5. Там говориться, що 144,000 стоять із Христом Ісусом на горі Сион, і що вони навчилися нової пісні, якої ніхто инший не міг навчитися або співати лише 144,000 що вони йдуть в слід за Агнцем деб Він не йшов, себто, вони є послідувателлями Ісуса Христа. Сей останній текст показує, що "велика громада" не могла представляти вибраних членів тіла Христового з між поган, тому що всі члени мусять стояти з Христом на горі Сион, йдучи за Ним деб Він не йшов, і вчитися співати нової пісні. Єгова виразно відкрив чоловікові 144,000 членів тіла Христового, а велика громада немає числа і не є відкрита для чоловіка, а 144,000 є одинокі, що стоять з Ісусом Христом на горі Сион. Се доказує, що велика громада не може відноситися до вибраних з між поган як члени царського дому Єгови. Писання доказують, що "велика громада" не є членами тіла Христового. Перед приходом Господа Ісуса Христа до храму, "ся евангелія царства" (Мат. 24: 14) не була проповідувана ріжним народам як свідочтво, і велика громада ніколи не була в лінії до царства. Члени царства були зібрані протягом дев'ятнадцять століть, і коли взяті як цілість, Ісус Христос назвав їх як "мале стадо", котрому Єгова дав царство. Позаяк Писання показують, що велика громада не була взята з між поган і зроблена частю тіла Христового, тоді з якої класи людей складається та велика громада?

ТРЕТА ТОЧКА

³⁵ Писання є цілковито згідні з собою і розумні, і тому ані розсудок ані писання не попереають заключення, що Бог дозволить певним сотворін-

ням з роду людського статися духовними синами й дати велику нагороду цілковито вірним на землі, а меншу нагороду для тих, що є байдужні й менше вірні всі дні життя їх на землі, і котрі укажуть більшу віру в часі смерті. Бог Єгова є цілковито згідний із собою. "Велика громада" не є з духа народжена громада; себто, вона ніколи не була народжена й признана як Його духовні сини. Одиноке властиве заключення відносно великої громади, про котру описується в Одкритті 7: 9-17, є, що та громада в иншій місці св. Письма є названа як "инші вівиці", "люди доброї волі", "Йонадаба клася". Тепер тут застановимося над писанням як поперття заключення, що велика громада — се та нарешті згадана клася.

³⁶ Після світового календара, рік 1918 зазначив прихід Господа до храму Єгови, і також зазначив кінець періоду церкви Ілії. Від того часу аж до осини 1919 р., слуга клася або останок були на вигнанню, і се було представлено через вигнання Йоана на виспу Патмос. Той слуга клася мусів бути увільнений, щоби він міг виконати приказ Господень відносно проповідування "евангелії царства" світові як свідочтво нім остаточний кінець прийде. (Мат. 24: 14) Відносно тієї самої роботи той слуга клася на вигнанню отримав від Господа сей приказ, а іменно: "Мусиш ти знов пророкувати про люде, і народи, і язики, і царі многі." (Одкр. 10: 11) Остання часть 1919 р., зазначила початок періоду Ілії церкви і роботу приналежну до тої ж, і в тім часі та громада дісталася до 1922 р., робота служби була з'організована, і тоді то "ся евангелія царства" розходилася до "народів, людей і язиків", себто, до звичайних людей і також до "царів" або володарів землі. Опісля Божі і останок побачив з Його ласки, що велика робота мусить виконати, аж "докиль не опустіють міста [організація Сатани] й не зостануться без осадників... та докиль земля отта цілком не стане пустинню." (Іса. 6: 11) Сталося се в 1922 році, що вірні люди Господні перший раз довідалися і зрозуміли те писання нарешті наведене. Останок, себто, свідки Єгови, отримали з Божої руки вість евангелії царства, що вони мусять проповідувати, яко ж написано: "І бачив я иншого ангела, що летів серед неба, а в нього Евангелія вічна, що мав благовістувати домуючим на землі, і всякому народові, і родові, і язикові, і людові." (Одкр. 14: 6) Від коли Господь прийшов до храму, а головню від 1922 р., "ся евангелія царства" була проповідувана в многих язиках і розповсюджена між людьми ріжних народностей в друкованій формі в міліонах книжках, магазинах, і т. п. Ся евангелія проповідувалася царям і володіючим чинникам світа, даючи їм осторогу, котра то осторога була видрукowana й розкинена по цілій землі. Ся евангелія була також проповідувана людям доброї волі після приказу Господнього. Се ті, що чують і розуміють і відповідають на вість евангелії через посвячення чинити волю Божу, і тоді шукають смирности і справедливости, що отримають Боже признання й благословенство. Нема причини думати, що

"велика громада" існувала завжди підчас коли Бог "вибрав собі людей для свого імя". Та теорія, що Божа головна ціль є спасти людей, запровадила нас в минулих часах прийняти заключення, що Він дасть в небі місце з Христом на своїм престолі для тих, що покажуть найвищий степень віри, і місце меншої почеси для тих, що були ціле своє життя дітьми і котрі ніколи не показали ревности для Господа або вірности до Нього. Коли ми побачили, що головний замір Єгови є оправдання Єгового імя, і що вибрані для Його імя проповідують царство, яке свідочство, тоді ми могли, з ласки Господньої, віднайти велику громаду клясу.

позиція

"Про сю велику громаду є написано, що вона "стоїть перед престолом". Сей факт, що вона "стоїть" показує, що вона була признана Всевишним, бо "не встоять безбожні на суді, ані грішні у зборі праведних". (Пс. 1:5) Встоять де? Чи вони мусять йти аж до неба, щоб стати признаними перед Господом? Певно, що ні! Ані вони не потребують бути в небі, щоб стояти перед престолом, навіть відносно позиції або признання. Стоячи перед престолом, велика громада є показана, що вона голодна й прагнуща, а еслиб вона була в небі, тоді не булоб причини для неї бути голодною і прагнущою. Ті, що є голодні духової поживи, се одиниці жиючі на землі, котрі шукають покарму і того, що задоволилоб бажання їх серця. Очевидно велика громада тут показана, що вона стоїть перед судилищем Христа Ісуса, т. е. перед престолом Божим, де Бог Єгова судить через свого любого Сина, котрому Він поручив всякий суд. Написано є, що стоячі перед престолом викликають: "Спасенне Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." — Одкриття 7: 10.

"В 1914 році Єгова посадив свого Сина на престолі власти. (Пс. 2:6) В 1918 р., або три і пів роки по тім, як Він уцарився, Ісус Христос зачав судити хр'м. Щоби стати на суд перед Господом, то вони не потребують бути в небі, тому що Ісус сказав, що коли Він перебере власть судити народи, тоді зберуться всі народи перед Нього, і певно, що ті народи не знаходяться в небі. "Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі сьвяті ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї; і зберуться перед него всі народи й відлучить він їх одних од других, як пастух одлучає овець од козлів." — Мат. 25: 31, 32.

"Після слів Одкриття 7: 9, велика громада стоїть перед престолом Єгови і перед Агнцем, себто, Божим престолом і престолом судеша Ісуса Христа. Ісус Христос засів на престолі з Єговою, себто, яко спеціальний Суддя котрий видає вироки при престолі Єгови. (Одкр. 3:21) Кого ж Ісус Христос зачав судити і коли взяв високий уряд яко Суддя на престолі? Відповідь: не мертвих, а живих. "Оце ж сьвідкую перед Богом і Господом нашим Ісусом Христом, що має судити живих і мертвих в явленноє Його і царстві Його." (2 Тим. 4: 1) Воскресення роду людсько-

го в гробах не взяло місце в часі коли суд зачався, ані не возьме місця аж царський дім перше воскресне до неба. Ісус Христос є в храмі на своїм престолі суду й слави, і перед Ним зібралися всі народи в тій цілі, щоби їх розлучити й судити. Так і велика громада взята "зі всіх народів", не знаходиться в небі, але на землі, і стали перед Ісусом Христом на суд, і той суд показує, що се люди доброї волі стають по стороні Господа і сталися 'вівцями' Господними, які стали перед Господом, великим Суддею яко признані, "І поставить овець по правичі в себе". До "овець" Ісус Христос скаже: "Прийдіть благословенні Отця мого, осягніть царство приготовлене вам од основаня сьвіту." Сі є ті, що дістануть життя вічне на землі. (Мат. 25: 32-46) Підчас їх судження, вони знаходяться на землі, однак перед очима Ісуса Христа, тому що Він звернув свою увагу на них, хотяй людські очі не можуть бачити Господа; ані ніхто з великої громади не потребує бачити того "перед" (*enopion*) котрим вони стоять на суді. В слідуючих текстах грецький прислівник (*enopion*) є переложений на слова "в очах", "перед": Римлян 3: 20; 12: 17; 1 Тим. 2: 3; Одкр. 13: 13, 14. (Одкр. 14: 10) Ті що становлять велику громаду признають, що Ісус Христос є у своїм храмі, й вони бачуть сю правду, хотяй вони не бачуть Його їх натуральними очима.

Описуючи дальше ту велику громаду, були ужиті слідуючі слова: "З'одягнені в одіж білі." У чотирнадцятім верші сього образу є показано яким средством їх шати були обілені. Слова "білі одіж" в девятім верші символічно показують, що члени тієї великої громади стоять перед престолом як признані.

"В Одкритті 6: 9, 11 є описана кляса людей, що перетерпіли мученичу смерть за їх цілковите посвячення Єгови, і їм 'була дана біла одіж'. Але там не сказано, що вони перше обілили 'свою одіж у крові Агнця'. Білі одіж дані сим вірним людям символічно свідкують, що вони є признані, не кажучи, як вони були обілені.

"Вони були вірні Єгови аж до смерти, доказуючи їх невинність; і хотяй писання не кажуть, що вони обілили свої одіж кровю Агнця, то однак инші писання ясно учать, що вони вірували в проллату кров Ісуса Христа.

"В св. Письмі в одинацятій голові до Жидів описується иншу клясу людей, котрі перетерпіли мученичу смерть за їх цілковиту посвяту Єгови, і котрі то люди отримали признання Єгови. Але тут нічого не згадується про них чи вони мали білі одіж очишені кровю Агнця. Ані тако-го опису і не потрібно. В часі коли ті вірні старинні люди затримали їх невинність до Бога, то кров Агнця не була дійсно проллатою.

"Відносно вірного й побідоносного останка є написано: "Ти маєш не багато імен в Сардах, що не опоганили одіж своїх; вони ходити муть зо мною у білих бо достойні. Хто побідить, той з'одягнеться в білу одіж і не витру імя його з книги життя, і визнаю імя його перед Отцем моїм, і перед ангелами Його." (Одкр. 3: 4, 5) Зга-

дані тут одиниці були вірні й не опоганили свої одяжі. Тим, що опоганили свої одяжі або стали нагими, не дозволяється служити в храмі. Велика громада служить Богу в храмі і мусить бути одягнена в чисті й не опоганені одяжі й бути прийнята перед Богом і Ісусом Христом.

²⁸ В Одкриттію 3: 17, 18 є описана кляса, що є само-задоволена, а однак котра є сліпа й нага, і котрій сказано, що би вона купила собі "білу одяж", щоби їй одягнутися і щоби не було видно наготи сорому її. Сі слова не відносяться до великої громади, але до каяси котру Господь відкинув.

²⁹ В Одкриттію 19: 8 описується про жену Агнца, котрій дано з'одягнутися в чисту й білу одяж. Але сей текст не відноситься до великої громади. Що ж тоді представляють одяжі дані кождому членові великої громади? Сі одяжі представляють, що вони є чисті й признані. Чистість приходить через віру в пролляту кров Ісуса Христа, котрий полюбив нас і очистив нас від наших гріхів у своїй крові. (Одрк. 1: 5) Велика громада з причини її віри в пролляту кров Ісуса Христа, і посвятившись Богу, сим чином обілила свою одяжу кровю Агнца і очистила себе.

³⁰ Кожда людина, що отримає життя, мусить дістати його як дар від Бога через Ісуса Христа, і се є одинокий спосіб; і всі такі мусять очиститися від своїх гріхів через віру в пролляту кров Ісуса Христа. Люди доброї волі, себто, кляса Ронадаба, се ті, що мають віру в пролляту кров Ісуса Христа як одинокое средство викупу і спасення для роду людського; і такі добровільно годяться чинити волю Богу; і взявши такі кроки посвячення себе Богу через віру в кров Ісуса Христа, їх признання є символічно представлене через білі одяжі які Йоан бачив вони носили. Сі тримають їх одяжі чистими через вірування й посвячення Богу й Ісусу Христу, помазаному Цареві. Отже велика громада не могла зачати жити, аж поки Господь Ісус Христос не явився в храмі і не зачав свій суд, і через се велика громада не могла явитися перед 1918 р.

пальми

³¹ Розповідаючи дальше про своє видіння про велику громаду перед престолом, Йоан каже, що вона мала "пальмові вітки в руках їх". Тут Йоан представляв останок, котрий глядить на велику громаду в руках котрої є пальмові вітки. Сі стали по стороні Ісуса Христа й Бога Єгови, а се показано фактом, що вони стоять перед престолом Бога й Агнца одягненого в білу одяжу. Що ж тоді значить, що вони мали "пальмові вітки в руках їх"? Се сталося в 1918 році що "дорогоцінний угольний камінь" був положений в Сионі в цілковитій мірі, коли Ісус Христос був представлений Сионові як Царь Єгови. У своїм часі останок побачив, що сей Головний Угольний Камінь був положений цілковито, і вони радувалися. Опісля і інші пізнали сю велику правду і увірували і витали Єгового помазаного Володаря, Ісуса Христа, як правильного Царя світа. Те, що вони мали пальмові вітки в їх руках,

представляло, що та велика громада витала Ісуса Христа як Царя і правильного Володаря світа і Спасителя людства. Коли Ісус Христос в'їхав в Єрусалим на осляті і представив себе як Цар, то се було положення угольного Каменя в меншій мірі, і представляло заложення Угольного Каменя в цілковитій мірі, коли Христос явиться в храмі як Цар. Коли Ісус Христос в'їхав в Єрусалим, тоді привітала його товпа, як ж написано: "Пребагато ж народу простіяли одяжу свою по дорозі; інші ж різали вітте з дерева і встиляли дорогу. Народ же, що йшов попереду й позаду, покликував, говорячи: Благословен грядущий в імя Господне; Осанна на вишинах." — Мат. 21: 8, 9.

³² Зазначаючи історію заложення угольного Каменя в меншій мірі, Йоан писав: "Назавтра багато народу, поприходивши на сьвято, почувши, що Ісус йде в Єрусалим, побрали вітте пальмове, та й вийшли назустріч йому, покликуючи: Осанна! благословен грядущий в імя Господне, Цар Ізраїлів!" (Йоана 12: 12, 13) В евангелії Йоана і в Одкриттію Йоана згадує про пальмове вітте, і то відносно великої громади. І так при заложенню Угольного Каменя те, що взяло там місце, представляло те, що Йоан бачив у видінню положення Угольного Каменя в цілости.

³³ Треба тут завважати, що коли Ісус увійшов в Єрусалим, тоді велика громада людей стелила свої одяжі і повівала пальмовими вітками і в той час вона не була учениками Ісуса Христа, як се показують факти. Лише короткий час перед великим входом в Єрусалим Він промовляв до своїх учеників, називаючи їх "маленьким стадом". Се було опісля коли Ісус іхав на осли як цар, що велика громада явилася і кричала: "Осанна! благословен грядущий в імя Господне, Цар Ізраїлів!" Рівно ж коли Ісус Христос воцарився, велика громада не була іще знана як учениками Ісуса Христа. Се вже по тім, як Цар засів на своїм престолі чинити суд, що велика громада вийшла на яв з пальмами в руках своїх. Отже здається, що заложення Угольного Каменя в меншій мірі представляло заложення Угольного Каменя в цілковитій мірі й події які співтоваришили тоді. Се малоб представляти, що велика громада згадана в Одкриттію 7: 9 зачала приходити до життя потім, як Господь явився в храмі чинити суд.

³⁴ Очевидно, що ті одиниці згадані в Одкриттію з "пальмовим віттем в їх руках" не є послідувателі Ісуса Христа, себто, не є останком на землі, але велика громада складається із тих, що чують про Єгову і його царство під Христом і що бажають його царства. Як здається, то вони є зібрані із народів і поколінь, людей і язиків; і коли вони пізнали, що Боже благословенне царство прийшло, вони стають по стороні Єгови й його Царя і повівають своїми пальмовими вітками, доказуючи сим, що їх серце є в гармонії з Ним і стають по стороні Царя, про котрого вони довідалися.

³⁵ Коли людина пізнає щось, що є для її користі, то се тяжко для неї стриматися від виска-

зання радості. Ніяка інша новина не може прийти до чоловіка, котра б зробила його так щасливим, як новина, що для нього є спасення. Се показує в яким стані є ум тих, з котрих складається велика громада, стояча перед престолом з пальмами в їх руках. Відносно сього Йоан писав: "І покликували великим голосом, говорячи: Спасеннє Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." — Одкриття 7:10.

"Ся велика громада викликує з радости, так як велика громада викликувала з радости при заложенню Божого Угольного Камења в малій мірі, коли Ісус їхав до Єрусалиму. Коли люди доброї волі пізнають, що Цар справедливости прийшов і що Бог постарався о спасення через кров Ісуса Христа і Його царство, і що нема іншого средства спасення, тоді вони будуть викликувати в честь Єгови, котрий є Автором спасення, і вони посвятаються на Його службу. Люди доброї волі, що чують правду не мовчать, а енергично прилучуються до свідків Єгови, останка, викликаючи вість царства. Вони мають добру новину яку вони отримали з уст свідків Єгови, котрі то свідки по приказу Господньому, їх Царя, йдуть до "овець" кляси і кажуть до них: "А Дух і невіста глаголють: Прийди! хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо." (Одр. 22:17) І будучи так запрошені сі вівці, Йонадаба, кажуть до інших: "Ходім, і пізнаймо одинокую дорогу спасення." Се показано словами Одкриття 7:10, коли то велика громада кляса каже до других: "Спасенне Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві."

"Коли Ісус в'їхав в Єрусалим, в 33 р., велика товпа тоді кричала словами Псалми, або пісні, наперед написаної: "О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!" (Пс. 118:25) Вони кричали: "Осанна Сину Давидовому." Еврейське слово "Осанна" значить: "Спаси, благаємо тебе!" і ці слова є слова Псалми 118:25. Рівнож коли Ісус Христос Головний Угольний Камінь Єгової організації був заложений в цілости, Його вірні послідувателі кричали: "Відчиніть мені ворота справедливости, я увійду ними, прославлю Господа, Ось в'їду Господні, праведники ввійдуть ними. Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасеннем моїм. Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним каменем стався, Від Господа се сталося; дивно се в очах наших, се день, що сотворив його Господь; радуймося і веселімося в йому! О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!" Благословенний той, що в імя Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас." (Пс. 118:19-26) Від тоді люди доброї волі тепер на землі, вівці кляса, Йонадаба, котрі почули радісний крик свідків Єгови, взяли також блаженну вість і дальше викликають, щоби і інші могли почути.

"Спасення" складається з оправдання Єгового імя і Його Слова, і приходить до тих, що затримують їх невинність до Нього, і котрі славлять Його святе імя. Нема іншого спасення, а те спасення лише приходить для тих, що сердеч-

но набувають собі те средство Єгови о яке Він постарався для їх спасення. (Діян. 4:11, 12) Диявол ошукує людей і відвертає їх від Бога, і ставить наперед своїх агентів, котрі кажуть, що спасення для людей приходить через його агентів. Виразний примір сього є вивиснення одного Гітлера в Німеччині. Він дає приказ, що всі люди мають казати: "Гейл Гітлер!", що по українски значить, "Спасення через Гітлера!" Але всі люди, що мають віру в Бога знають, що ані Гітлер, Мусоліні, НРА плян, ані ніщо інше ані ніяке сотворіння не може принести спасення людям. Ті що мають віру в Бога і в Христа Ісуса, і котрі стали по стороні Бога й Його царства, своїм напрямом голосом признають, і свідкують і проголошують, що Єгова — їх Спасителем, котре то спасення дане їм через Ісуса Христа, і се показано в словах Одкриття, кажучи: "Спасенне Богу [Єгови] нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві [Ісусу Христу]." Всі такі отже кажуть "Гейл Єгова й Христос". Вони не кажуть "Гейл Гітлер!" ані ніякому іншому сотворінню, і вони не можуть бути вірними Єгові Богу і витати яке будь сотворіння "Гейл", тому що жадне сотворіння не має ніякої сили спасати. Ті люди доброї волі тепер бачуть і радісно признають Єгову яко Царя Предвічного і Всевишнього, і що Єгова, і Ісус Христос, Його помазаний Цар, разом становлять "висші власти", котрій то власти всі, що отримують життя, мусять піддатися. Ті люди доброї волі чують і вірують, що царство Боже під Христом прийшло і що Єгова царює, і вони кричать, як про се написано в Псалмі: "Господь царює. Да радується земля, да звеселиться велика сила островів!" (Пс. 97:1) Се сходиться з клячом 33 р. по Хр., великої громади в тім часі, а тепер великої громади в теперішній часі: "Спасення прийшло; спасай тепер, і пішли нам щасну долю." Вони приписують сю велику роботу Божого спасення або оправдання Його імя Його великому Оправдагелєві, Ісусу Христові, Божому Агнцеві, котрий сів на престолі о який Бог Єгова постарався для Нього, і що їх власне спасення приходить від Єгови через Ісуса Христа, а не від ніякої іншої криниці. Факти і докази які перейшли через минувші п'ять років безперечно доказують, що велика громада складається із людських сотворінь, котрі почули й прийняли і радуються Царством Божим під Христом. Пальми в їх руках неначе кажуть: "Ми витаємо Царя і Спасителя; ми посвячуємось і піддаємось йому. Наше спасення приходить від Нього, Предвічного Царя, котрим є Єгова, і через Ісуса Христа, Його помазаного Володаря світа." Вони отверто признають, що вони стали по стороні Господа.

ЗІБРАННЯ ХРАМУ

"В сій точці видіння Йоанна, як про се написано в Одкритті семій голові, являється зібрання тих, що цілковито посвяталися Єгові. Завважте тепер хто є зібраний: "І всі ангели стояли кругом престола і старців і чотирьох животних, і впали перед престолом на лица свої, і поклонились Богу." (Одр. 7:11) Ісус Христос, Агнець

Божий сів на престолі слави своєї. Властю Бога Єгови Він взяв те високе становище в 1914 р., але се було три і пів роки опісля, коли зібрання храму взяло місце, коли то Він прийшов чинити суд. Стоючи навколо престолу, як се показано в Одкритті, були всі святі ангели. Се мусіло відноситися до часу, про котрий описує Юда: "Пророкував же про снх і семий від Адама, Енох, глаголючи: "Ось, іде Господь із тисячами святих своїх, зробити суд над усіма, а докорити між ними усіх безбожних, за всі безбожності їх, що безбожно накоїли, і за всі жорстокості, що говорили проти Нього грішники безбожні." (Юди 14, 15) Се зазначило час коли Господь явився в храмі судити. Мойсей пророкував про се саме, коли він сказав: "Господь... прийшов із тьмами святих." (5 Мойс. 33:2) Ті святі ангели є зібрані до служби Єгови і Ісуса Христа, і образ в Одкрит-

тї показує, що се сталося в часі приходу Господа Ісуса Христа до храму; і се можна даліше поперти словами Ісуса, а іменно: "Же же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святі ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї." (Мат. 25:31) Се — судище Єгови на котрім і застав Ісус Христос яко Суддя щоби дати присуди. Апостол Павло, описуючи ту саму річ, каже: "А приступили ви... до громади... і до судді всіх, Бога, і... Ісуса." (Жид. 12:22-24) Суд у храмі зачинається від дому Божого." (1 Петр. 4:17; Мал. 3:3) Сими писаннями є виразно назначений час, що є доказом поза всякий сумнів, що велика громада в Одкритті 7:9 не являється аж по приході Господа до храму, і що се не могло статися перед 1918 р., і вдійности се вже сталося пізніше, по зілляттю святого духа на всіх слуг Божих — Діян. 2:17, 18.

(Дальше буде)

ЗМІСТ ВАРТОВОЇ БАШТИ З 1935 РОКУ

СІЧЕНЬ		ВЕРЕСЕНЬ	
Визволення (Часть 2.)	3	Ного Угоди (Часть 5., прох.)	131
Визволення (Часть 1., прох.)	10	Успокоєння	132
Воклет Змолання (Часть 1.)	13	Ного Угоди (Часть 6.)	133
Вокерочання	13	Пробораз	133
Ватасар і Ного Воклет	14	Хто Був Вактий	134
А Річна Книжка	2	Час Суду	134
Продовження з стар. 16.	2	Нісія	135
ЛЮТИЙ		Вірність	135
Воклет Змолання	19	Ного Віра	137
Ного Давид Представив	24	Одн Єгови	138
Воклет Змолання (Продовження)	27	Ного Угоди (Часть 7.)	139
Познание Рукою	27	Останок уредний	141
Пашка Лева	31	Вимоги	141
Період відпочинку одличників царства	18	Війна	142
Увага Про Ісуса	18	Споріднення	142
Валклар	18	НОВТЕНЬ	
МАРЕЦЬ		Шукати Знання (Докінчення)	147
Пашка Лева	35	Четверта Гора	148
Величчяство	37	Проти Всіх	151
Вони Ангели	39	Шукати Знання	152
Вараванний	40	Пяте Горе	153
Пашка Лева (з минушого числа)	41	Радісні Пісні	154
Вокерочання	41	Всесвітній Період Подяки	146
Врадики	43	ПАДОЛИСТ	
Вірні Сидки	46	Радісні Пісні (Часть 5.)	163
Снома	48	Доіре	169
КВІТЕНЬ		Радісні Пісні (Прох. з мин. числа)	172
Витва Єгови (Часть 1.)	51	Срозуміння Пророцтва	174
Гарсон і Ного Армія	51	Переображення	175
Актари	52	Річний Текст	162
Приготованія Дороги	52	Інформація	162
Ангел	55	ГРУДЕНЬ	
Пашка Лева (Продовження)	59	Срозуміння Пророцтва	179
Відпочити	59	Посушення	179
Проголошення Мире	60	Споріднення до Пророцтва	180
Витва Єгови (Часть 2.)	63	"Дом Засна"	181
ТРАВЕНЬ		Вільше Смітти	183
Витва Єгови (Часть 3., прох.)	67	Велика Громеда (Часть 1.)	184
Витва Єгови (Часть 3.)	72	Точка Перша	187
Слово Єгови	75	Точка Друга	187
Одлага	76	Трета Точка	188
Шекання	77	Пальми	190
		Зібрання Храму	191
Висновок			
Витва Єгови (Часть 4.)	78		
Камасія	66		
ЧЕРВЕНЬ			
Витва Єгови (Часть 4., прох.)	83		
Взареди	84		
Возвраті Період	85		
Витва Єгови (Часть 5.)	88		
Зміна Образу	89		
Небесні Сила	89		
Фрина та Зиво	89		
Вистрий до Витви	90		
Аукані Володарі	92		
Питання	93		
Віпе	96		
Мораль	95		
ЛПЕНЬ			
Пророцтво в Деревях (Часть 1.)	89		
Символи і актери	99		
Пророцтво	100		
Самозобна Амбіція	102		
Самозобна Амбіція	102		
Витва Єгови (Докінчення)	106		
Єгова Царя	108		
Пророцтво в Деревях	109		
Оливне Дерево	109		
Фігово Дерево	111		
Виноградина	112		
СЕРПЕНЬ			
Знання Ного Воли	115		
Знання	115		
Дороговісність	116		
Необачні	116		
Ціка	117		
Висов	117		
Ного Воли	118		
Одлага	121		
Пророцтво в Деревях	122		
Всі Деревя	122		
Терника	123		
Прокляття	125		
Дерево Праведности	125		
Шукати Права	127		